

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî amans anima sanctorum gaudia ex temporis æternitate ac felicitate
contempletur Cap. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

SOLILOQVIUM ANIMAE FIDELIS.

Quam felix & quam dulcis intellectus, cui dulcissimi cordis tui tam manifeste, & tam copiose reuelantur arcana, vt ad intelligendam voluntatem tuam omnem, omnino sufficiat reuelatio vultus tui, à quo lux diuina procedens, ita omnium te videntium corda, sua mirabili serenitate serenat, vt in aspectu tuo clarissimo vniuersa quae sciri debent arcana pateant.

Accedit huic visioni Deificae, illa suauissima suauitas vocalissimae vocis tuae, loquentis ad cor omnium ciuium supercaelestis Hierusalem, loquentis pacem in plebem tuam, non qualem mundus dat, sed qualem tu solus das omnium pacatissime pater pacificorum beatorum, quoniam filij tui vocantur & erunt, qui à te consolator dulcissime consolationis dulcissimae verbum merebuntur audire, per quod tanta cordibus eorum laetitia infundetur, vt abstergetur omnis lachryma ab oculis eorum, gaudio sempiterno omnem locum cordis eorum possidente possessione perpetua, ita vt illi turbationis nullus vnquam praebatur accessus.

O Deus meus, laetitia cordis mei, quis agnosceret dulcedinem festiuae vocis tuae in illis nuptijs sempiternis, vbi felicissima sponsa tua tota Ecclesia multo tempore, multis ex locis collecta, in illo regno beatissimo iam tunc vnum cor habens & animam vnam, tua mellea voce plena omnibus consolationibus, liberrime perfruetur, & vberissime satiabitur.

Quid autem credam te loqui amicissimis tuis, in die desponsationis tuae, in die solennitatis & laetitiae cordis tui, cum tu dulcissime legislator & dabis benedictionem, & benedices coronae anni benignitatis tuae? Benedices, tu ei, & erit benedicta te in ea regnante, & tuos regente, qui es benedictus in secula.

Vti amans anima sanctorum gaudia ex temporis aeternitate ac felicitate contempletur.

C A P V T XXIV.

Quis autem est annus iste, cui, cuiusque coronae tu benedices, nisi tempus illud requiei & gaudij, qui etiam dicitur annus acceptabilis Domino? Quae autem est haec corona huius anni, quae à te Domine benedictionem accipiet, nisi illa aeternitas temporum, quae finem non habet. Felix annus, tali corona redimirus, Felix corona, tali benedictione insignita. Quos, quot & quales lapides credam in hac benedicta corona fulgere? Quis horum lapidum micantium nomina numerumque cognoscit, nisi tu qui numerus multitudinem stellarum, & omnibus eius nomina vocas? Quis horum lapidum pulchritudinem dignitatemque perspiciat, nisi tu artifex optimè, conditor & institutor eorum? Qui autem sunt lapides hi, nisi gaudia anni beatissimi, nunquam terminandi, quae in ipsa aeternitate sine defectu refurgent, tanquam radiantes lapides in corona? Quis haec gaudia enumerare sufficiat? Felix profecto annus benignitatis tuae, pater benignissime, in quo tantum benignus videberis & eris. Non timebitur in eo iudicium seueritatis tuae, & gladius iustissimae ultionis, sed sola tui mitissimi cordis benignitas de ditissimis thesauris bonitatis & mansuetudinis super amicos tuos charissimos, tanquam in torrente fortissimo effundet.

Verè igitur benedicta erit corona anni benignitatis tuae, cui tu benedices, cum in illa aeternitate temporis felicissimi, benedicens benedices iustis voce tua iucua-

M m m m   dissima

tiſſima, auribus & cordibus eorum cum inenarrabili læticia influente. Quid autē dicer hæc vox tua benedicta & benedicens?

Pſal. 31. Quid potius, quam quod ſcriptum eſt: *Venite filij, & audite audientes me, & comedite bonum, & delectabitur in craſſitudine anima veſtra?* Et illud: *Comedite amici & bibite, & inebriamini chariſſimi.*

Cant. 5. O dulcem vocem, ad dulce conuiuiū inuitantem amiciffimos ſponſi, qui ſtant tanquam ad obediendum parati, & audiunt eum, & gaudio gaudent propter vocē ſponſi. Loquere iterum atque iterum, immō inceſſanter loquere o ſponſe dulciſſime, facundiſſime: ſonet in auribus meis vox tua clariſſima, omnium vocum Angelorum & humanarum, etiam ipſius dulciſſimæ matris, quantumcūq; nobilem ſonoritatem excellens.

Vti amans anima ad diuinam vocem, hoc eſt, internam inſpirationem ac illuminationem inardescat.

CAPVT XXV.

Cant. 1. **S**onet igitur o Domine, *vox tua in auribus meis*, in auditu cordis mei, formetur in anima mea affectus puriſſimus, ſimilis puriſſimæ vocis tuæ. Loquantur mihi labia tua mellea, mel liquidiffimum diſtillantia, mel ſingulariter melleum, in quo dulcedo exuberat ſingularis, incomparabile illi melli, quod ab aliorum ſanctorum labijs cognoscitur diſtillare.

Cant. 5. Audiam igitur verba labiorum tuorum, quæ ſponſa tua lilia appellat, dicens: *Labia eius, id eſt, ſponſi, ſunt lilia diſtillantia, myrrham primam.* Quam candida, quam benigna, quam dulcia ſunt verba ab his procedentia. O ſi hæc lilia labiorum tuorum ſune. tandem audiam, formantia vocem ipſis ſimilem, cantantia cordi meo carmen amatorium, canticum canticorum, canticum dulciſſimo affectu & perſectiſſimo effectu redundans? Audiam tantum vocem hanc, & ſufficit mihi: audiam eam, & moriar, immō potius ne moriar: *labia enim tua ſunt lilia diſtillantia myrrham primam, id eſt, immortalitatem conferentia.* Hæc etenim tu ipſe de te ſtatas es, dicens: *Siquis ſermonem meum ſeruauerit, non morietur in æternum: immō magis viuor in in æternum, ſicut tu ipſe dixiſti: Verba quæ ego locutus ſum vobis, ſpiritus & vita ſunt.*

Ibidem.

Io. 8. 10.

Ioan. 3.

Cant. 1.

Pſal. 50.

Ioan. 14.

Apoc. 11.

Ioan. 10.

Pſal. 77.

Sap. 16.

Pſal. 302.

Pſal. 27.

Pſal. 50.

Lucæ 1.

Audiam igitur vocem tuam o verbum vitæ, *sonet vox tua in auribus meis*, ut detur auditui meo gaudium & lætitia, & curram poſt vocem hanc donec apprehendam te, & ducar à te in domum patris tui, in qua manſiones multæ ſunt: in quibus tamen qui habitant, idē magis felices ſunt quia habitant in te & tu in illis, quam quia in illis manſionibus habitant, quæ ſunt aliud quam tu. Quid enim voluptatis poteſt habere, quantumcūq; voluptate affluens locus omnis, ſi tu illi loco tuam voluptatem non infundas?

Locus requiei meæ portio mea tu es Domine in terra viuentium, vbi, quamuis viuatur, non tamen viuatur alia vita, niſi te. Reſectio enim ibi viuentium tu ſolus es, pars viue, panis delicate, panis candidiſſime, panis Angelorum, panis habens omne delectamentum, & omnem ſaporem ſuauiſſimis. Te enim, & non alio ſatiabitur deſiderium meum: te comesto renouabitur ut aquilæ iuuentus mea, & reſorſecet caro mea, & exultabunt oſſa humiliata, & exultabit ſpiritus meus in te Deus meus, ſalutaris meus.

Vti